

Af 19 registrerede voldtægtssager har gerningsmanden i de 15 tilfælde været påvirket af alkohol i gerningsøjeblikket, medens spørgsmålet om alkoholpåvirkning er ubesvaret for så vidt angår 4 tilfælde.

For så vidt angår kønslige forhold til mindreårige har gerningsmanden i 24 ud af 39 registrerede tilfælde været under påvirkning af alkohol, medens spørgsmålet for 14 forholds vedkommende forbliver ubesvaret.

Af 152 konstaterede tilfælde af legemskrænkelse og legemsbeskadigelse har gerningsmanden i de 131 tilfælde været påvirket af alkohol.

Af en foretaget undersøgelse over sammenfald mellem ulykkestilfælde og indtagelse af alkohol fremgår det, at af 48 konstaterede ulykker i 1966 med dødelig udgang er påvirkning af alkohol i ulykkesøjeblikket konstateret med sikkerhed i 17 tilfælde, hvoraf der i de 9 var tale om drukneulykker.

Det er således konstateret, at ca. 30 pct. af de voksne personer, som er omkommet, har været påvirket af alkohol i ulykkesøjeblikket. Hertil kommer endvidere det relativt store antal borteblevne personer, i alt 14 af de 48 konstaterede ulykkestilfælde, hvorom det ikke med sikkerhed kan afgøres, at påvirkning af alkohol har været medvirkende til de formodede ulykkestilfælde.

Endelig har antallet af sager vedrørende spirituskørsel givet anledning til bekymring. Det kan således anføres, at i 1967 har 129 af i alt 1613 undersøgte motorkøretøjer, eller ca. 8 pct. været benyttet til spirituskørsel.

På denne baggrund har Grønlands landsråd i 1968 behandlet en af ædruelighedskommissionen afgivet delbetænkning. Under sagens behandling har et af landsrådet nedsat udvalg udtalt, at alkoholproblemet i Grønland er af en så alvorlig karakter, at der må gennemføres foranstaltninger, der omgående og med sikkerhed kan nedbringe det nuværende alkoholforbrug.

Udvalgets henstilling om gennemførelse af tvangsmæssige foranstaltninger til nedsættelse af alkoholforbruget blev vedtaget af det samlede landsråd. Landsrådets forhandlinger er optaget som bilag.

Det i 1929 indførte spiritusforbud for den grønlandske befolkning blev som et led i den almindelige normalisering af forholdene i Grønland ophævet ved Statsministeriets bekendtgørelse af 15. december 1954. De erfaringer, som blev indvundet i tiden umiddelbart efter ophævelsen af forbudet, tilsagde imidlertid, at der blev indført regler om udskænkning og forhandling af stærke drikke.

Da drøftelser om ikraftsættelse af den danske

beværterlov i Grønland trak i langdrag, fordi man på daværende tidspunkt arbejdede med udkast til en ny dansk beværterlov, og det fandtes hensigtsmæssigt at afvente udfaldet af drøftelserne i den siddende beværterlovkommission, som fremkom med lovforslag i 1957, indførte man i 1955 ved midlertidig landsrådsvedtægt bestemmelser, hvorefter der til at påbegynde virksomhed med udskænkning og forhandling af spiritus krævedes tilladelse fra landsrådet efter indstilling fra vedkommende kommunalbestyrelse. Der fastsættes ved denne lejlighed tillige bestemmelser om forbud mod udskænkning til berusede personer og personer under 18 år samt bestemmelser af mere ordensmæssig karakter.

Denne midlertidige landsrådsvedtægt har, med senere ændringer, siden dannet grundlag for myndighedernes kontrol med alkoholforbruget i Grønland. Til trods for de senere skærper af de i 1955 indførte bestemmelser, — således indførtes i 1958 en bestemmelse om, at kommunerne med landshøvdingens samtykke kan bestemme, at udhandling af og udskænkning af spiritus standses på bestemte dage eller tidspunkter, hvilken bestemmelse i 1966 udvidedes til at omfatte standsning af forhandling og udskænkning af spiritus, samt salg af malt og humle i nærmere fastsatte perioder, dog ikke udover én måned — består der dog fortsat et betydeligt alkoholproblem i Grønland, som endda synes at have taget til i de senere år.

Da beværterlovkommissionen i 1957 fremkom med forslag til en ny beværterlov, blev der i Ministeriet for Grønland udarbejdet et udkast til en kgl. anordning om ikraftsættelse af beværterloven. Sagen blev imidlertid udsat, idet man dels ønskede at afvente erfaringerne i forbindelse med den i 1958 gennemførte ændring af den midlertidige landsrådsvedtægt, dels ville afvente betænkning fra Grønlandsudvalget af 1960.

Efter at Grønlandsudvalget af 1960 i 1964 havde afgivet sin betænkning, udskød man atter spørgsmålet om ikraftsættelse i Grønland af den danske beværterlov, idet man fandt det nødvendigt at afvente en revision af erhvervslovgivningen, som var foreslået af udvalget.

Ifølge den gældende erhvervslovgivning krævedes der i Grønland næringsbrev til udøvelse af beværternæring, medens dette ikke var tilfældet i den danske næringslov, som man havde besluttet at sætte i kraft i Grønland.

Man bibeholdt derfor de tidligere bestemmelser om udøvelse af beværternæring og handel med stærke drikke tillige med bestemmelserne i den midlertidige landsrådsvedtægt fra 1955.